

ŠKOLÁČEK

ČERVEN 2018

Úvodem

Vážení a milí čtenáři časopisu Školáček, děti i dospělí!

„Všechno má svůj konec, jenom jitrnice má konce dva“, říkala slavná literární postava dobrého vojáka Švejka. A nám se přiblížil konec školního roku, tedy období, kdy se můžeme ohlédnout zpět za vším, co se nám povedlo, co méně, a co bychom chtěli v příštím školním roce zlepšit.

Nové vydání našeho školního časopisu, které právě držíte v ruce, připomíná některé významné události a akce, jež v naší škole proběhly před jeho uzávěrkou. Bylo toho však tolik, že všechno by se nám tu ani nevešlo. Spoustu dalších informací, včetně množství fotografií, proto najdete na našich webových stránkách www.zsrazova.net.

Časopis Školáček má za úkol informovat a také pobavit. Na jeho vzniku má podíl jak redakční rada, tak také učitelé, kteří jsou autory některých článků. Chtěl bych v první řadě poděkovat paní učitelce Bc. Yvoně Rotterové, které připadl nelehký úkol technického zpracování. Děkuji žákům a žákyním Elišce, Pavle, Matyášovi a Sebastiánovi za uskutečnění rozhovorů s paními učitelkami a dětmi. Dík patří také Pavle a Romanovi, kteří pro vás vybrali vtipy. Můj velký obdiv mají autoři čertovských pohádek – Kačka, Pavla, Sebík a Tadeáš. Vytvořili je s drobnou pomocí rodičů a učitelů a jsou natolik dobré, že jsme je poslali do celostátní literární soutěže. Teď budeme s napětím čekat na jejich vyhodnocení soutěžní porotou.

Školní rok, který byl v naší škole Rokem 1 pro naše prvňáčky a také pro některé učitele (včetně pana ředitele), si jistě zhodnotí každý sám. Pokud jde o mě, byl jedním z nejúžasnějších a nejradostnějších, které jsem ve svém pracovním životě zažil.

Jedna věc mě však trochu mrzí. V souvislosti s Obecným nařízením EU o ochraně osobních údajů (GDPR), které vstoupilo v platnost od 25. 5. 2018, nemůžeme veřejně uvádět celá jména žáků. To jen na vysvětlenou, proč v našem časopise nenajdete jejich příjmení.

Nenechme si však kazit radost malichernostmi a úřednickými omezeními. Jsou před námi prázdniny a dovolené a já vám všem přeji jejich co nejkrásnější prožití.

Karel Mašlík, vedoucí redakční rady

Razovští olympionici

Čeští reprezentanti na zimních olympijských hrách v Jižní Koreji nedávno prokázali, že i poměrně malá středoevropská země může dosáhnout velkých úspěchů a vítězství. Celý sportovní svět se sklání zejména před výkony Ester Ledecké, která jako první žena v historii OH dokázala zvítězit ve dvou odlišných disciplínách – lyžování a snowboardu.

Inspirováni těmito událostmi se žáci naší školy zúčastnili Netradičních olympijských her školních družin, které proběhly pod speciálním názvem Proletíme světadily, dne 21. 2. 2018 na 2. základní škole v Krnově. Ale na rozdíl od slečny Ledecké, s veškerou úctou k ní – tito malí sportovci museli zvládnout celkem osm disciplín. A aby se ta čísla nepletla, bylo to v konkurenci dalších osmi škol – například z Krnova, Brantic, Zátoru a Úvalna. Soutěž byla ze strany organizátorů velmi povedená, a proto jim patří naše velké uznání a poděkování.

Razovští olympionici soutěžili ve střelbě z luku, zdolávání opičí dráhy na žebřinách, přenášení písku, stavění pyramidy, skákání v pytli, skoku vzad, přebírání luštěnin, skládání matřjošky, foukaném závodu formulí a ve skládání puzzlí. A i když při vyhlásování celkových výsledků nakonec „na bedně“ nestáli, svou školu reprezentovali vzorně a do zápolení dali veškerou svoji snahu a úsilí. Zaslouženě tak získali spoustu odměn a také pamětní listy.

A kteří že olympionici to vlastně byli?

Eliška T., Karel, Štěpán, Sebastian a Eliška Č.

Zapamatujte si ta jména – třeba o nich ještě uslyšíme. ☺

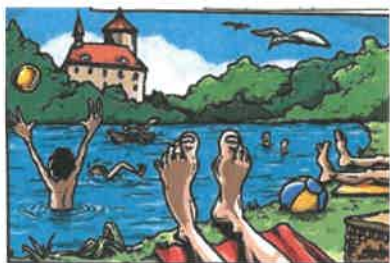
HRSTKA VTIPŮ

„Sestro, proč budíte toho pacienta?“
„Protože má dnes ještě dostat prášky na spaní.“

V zoo: „Tati, proč se na nás ta gorila za sklem tak hnusně mračí?“
„Tiše, děti, jsme teprve u pokladny...“

„Maminko, co to nosíš v bříšku?“
„Miminko.“
„A máš ho ráda?“
„Ale to víš, že mám.“
„No tak proč jsi ho snědla?“

„Ty ses byl dneska koupat v Hartě, Pepíčku?“
„Ano, babičko.“
„A nebyla ti zima?“
„Nebyla, babi, já se koupal v teplácích...“

„Pepíčku, proč krmíš slepice čokoládou?“
„Aby mi snesly Kinder vajíčko.“

„Pepíčku, proč máš v diktátu tolik mezer?“
„To jsou reklamní pauzy, paní učitelko.“

„Tak co, Pepíčku, jaký je váš nový učitel?“
„Velmi zbožný, maminko.“
„Zbožný?“

„Ano, mami. Při každé mé odpovědi otočí oči do stropu, sepne ruce a volá: Pane Bože! Pane Bože!“

„Hurvíнку, proč otvíráš sardinky před akváriem?“
„Aby rybičky viděly, jak dopadnou, když budou zlobit.“

„Tati, představ si, že jsem dostal tři jedničky!“
„No výborně, ty náš šikulo!“
„Ale nedostal, tati. Máš si to jen představit!“

Školní ples

Co vznikne, když se spojí nadšení a úsilí zaměstnanců školy, obce, členů SRPDŠ, rodičů a dětí, sponzorů a v neposlední řadě umění skvělých muzikantů představovaných manžely Hudeczkovými z Krnova? Odpověď je jasná – výsledkem je úžasný školní ples.

Ten letos proběhl v pátek 9. února v sále kulturního domu v Razové a byl pojat jako ples maškarní. Dospělí i děti se svorně bavili hudbou a tancem, ale také nejrůznějšími soutěžemi, ať už to bylo šlapání po baloncích, obsazování židlí či držení jablka čelem v páru. Součástí programu byla rovněž bohatá tombola a úchvatné vystoupení žáků paní učitelky Kost'ové, kteří byli převlečeni za stonožku.

Těžké rozhodování připadlo komisi, jejímž úkolem bylo vyhodnocení masek a kostýmů, protože vloženou práci, fantazií a nápady hýřila naprostá většina účastníků. Snad se tedy na vyhlášovatele Boba a Bobka nezlobili ti, kteří mezi prvními třemi nebyli. Ostatně, všichni zúčastnění byli oceněni alespoň drobnou sladkou odměnou.

Ještě jednou velký dík všem těm, kteří měli podíl na organizaci a zdárném průběhu školního plesu a už teď se těšíme na ten příští. ☺

Velikonoční tvoření

„Mně se tu tak líbí, že bych tu byla nejradši od rána do večera!“

Takovou pochvalu od jedné z mladších žákyň si jistě rádi vyslechli pedagogičtí pracovníci Střediska volného času v Bruntále, kteří si pro nás na úterý 27. března připravili dílny velikonočního tvoření.

Zde se žáci naší školy spolu s mladšími kamarády ze školky na zhruba dvě a půl hodiny proměnili ve zručné umělce, pod jejichž rukama se z papíru, polystyrenu, sádky, špejllí a barev rodili nádherní zajíčci, slepičky, kraslice a kytičky. Čas během zajímavé činnosti ubíhal jako voda a nadšení malých výtvarníků vydrželo až do konce.

Domů si pak odváželi nejen tyto skvělé výrobky k velikonoční výzdobě svých domovů, ale také pocit, že dovedou něco krásného vytvořit a mohou tak být na sebe hrdí. Vždyť radost z umělecké práce je jednou z věcí, které se podílejí na formování osobnosti, a vlastně i z těch, které dělají člověka člověkem.

Naše upřímné poděkování, tak krásně a spontánně vyjádřené větou uvedenou v úvodu, patří vedení a zaměstnancům SVČ Bruntál, kteří byli dětem skvělými a trpělivými učiteli a průvodci. A už teď se těšíme na některou z jejich dalších akcí pořádaných pro děti.

ČERTOVSKÉ POHÁDKY

O čertíkovi Hugovi

Byla jednou jedna malá škola v obci Razová. Chodí do ní děti s úsměvem a rády.

Škola má své dva ochranáře, andílka Elišku a čertíka Huga, kteří střeží každé jejich úspěchy i nezdary.

Jednoho dne do školy přibyl nový žák František.

Přistěhoval se společně s maminkou, tatínkem, sestřičkou Anežkou a pejskem Azorem. Nastoupil do třetí třídy, kde už na něj čekali spolužáci Martin, Tadeáš, Roman, Štěpán, Dorča, Elvíra a Kateřina, společně s panem učitelem.

František byl velice bystrý chlapeček, rychle se seznámil se všemi ve třídě, byl vtipálek, stal se oblíbencem třídy.

A protože se nastěhovali do domečku s velikou zahradou, pozval děti ze třídy k sobě na uvítací párty.

Na zahradě je čekal i pesek Azor, všichni se s ním radostně přivítali, a pak se rozutíkali po zahradě, kde hráli na schovávanou, hledali poklady, které jim maminka s tatínkem tajně ukryli. Nikdo z nich si ovšem nevšiml, že pořádně nezavřeli branku od zahrady. Toho využil Azor a vběhl do ulice, kde to vůbec neznal. Ztratil se.

K večeru se děti rozloučily, poděkovaly Františkovi za pozvání a rozběhly se do svých domovů.

Ráno ve škole František vyprávěl se slzami v očích, že se jim ztratil pesek. Toho si všiml i čertík Hugo, bylo mu nešťastného Františka líto. Požádal andílka Elišku, jestli by, po dobu jeho hledání Azora, ochraňovala školu sama. Eliška souhlasila.

Hugo vyrazil hledat pejska. Prošel celou vesnicí, koutek po koutku, pejska však nikde neviděl. „No nic“ prohlásil Hugo, „půjdu se podívat i do nedalekého lesa.“ Už když přicházel k lesu, slyšel nějaké podivné zvuky. „Co to jen může být“ pomyslel si.

„Snad je Azor v pořádku!“ Zrychlil krok a šel rovnou k místu, odkud se zvuky ozývaly. Ano měl pravdu, byl to on!

„Chudáčku malý jak ses tam dostal?“ Uvízl totiž v liščí noře, ze které se nemohl dostat ven. Hugo ani na chvíli nezaváhal a začal čtyřnohého kamaráda zachraňovat.

„Máš zaklíněnou tlapičku, pomalinku ti ji vytáhnu“ řekl Čertík.

Azor tiše zaštekal na souhlas. Tlapičku měl oteklou, jak tam celou noc ležel. „Ještě kousek, ano jsi šikula pejsku, tááááák a je to“! „Huráááá“, radoval se čertík Hugo.

Když dorazili domů, čekala je tam celá ustaraná rodina i spolužáci Františka. Rázem, ale bylo po starosti. Všichni hrdinu čertíka i pejska Azora obklopili. „Děkuji čertíku, moc ti děkuji“ děkoval František. Maminka připravila vyhládlému Azorovi misku s granulemi i vodou. Děti s čertíkem dostaly špekáčky, které si opekly na ohni.

Ráno byl čertík Hugo vyhlášený hrdinou školy. „Jsem na tebe pyšná“ řekla andílek Eliška čertíkovi.

Tak a zazvonil zvonec a pohádka je konec ;-)

Pohádku napsala žákyně Kačka

Čerti ve škole v Razové

Bylo nebylo, za osmero řekami a přehradou Slezská Harta, stála ve vesnici Razové krásná škola. V té škole byli dva čerti – pan ředitel a pan učitel, a také čtyři čertice – paní učitelky. Ti čerti byli vcelku hodní a děti v té škole zrovna tak.

Jednoho dne však přibyl do školy nový žák. Jmenoval se Hugo Zlomkový a byl to hrozný rošťák. Co ten se jenom navyváděl! Učit se mu moc nechtělo, zato zlobit ho bavilo velmi.

Pokaždé, když něco provedl, zavolal si ho pan ředitel – čert jménem Jan Černocký a povídá mu: „Poslyš, Hugo, podívej se na své šikovní spolužáky – Anežku, Tadeáše, Honzu a další. Jsou hodní a pořádně se učí. Vem si z nich příklad, nebo špatně skončíš.“ A Hugo vždy slíbil, že se polepší, jenomže za pár dnů přiběhla do sborovny o přestávce Míša ze čtvrté třídy a stěžovala si, že Hugo plive na děti ze schodiště. Jindy se zase vozil na zábradlí, bral spolužákům svačiny, i když měl svoji vlastní a jednou byl dokonce přistižen, jak sprejem píše hanlivé nápisy na zeď školy. Vůbec se neučil, neuměl vyskloňovat ani kočku a jeho počítání bylo úplně pod psa.

To mu však nebránilo, aby chtěl po učitelích samé jedničky, a když dostal špatnou známku, což bylo samozřejmě běžné, hned na protest vyvedl nějakou neplechu. A dokonce – považte děti, učitelům i nadával.

A tak jednoho dne došla panu řediteli Černockému trpělivost a rozhodl se Hugovi ukázat ve své pravé podobě čerta. Příšerně zčervenal v obličejí, na hlavě mu vyrostly rohy a hrozným hlasem řekl Hugovi: „Měl bych ti dát dvojku z chování, ale já znám lepší trest. Nyní tě vezmu do pekla a pobudeš si tam, dokud se nepolepšíš!“

A tehdy se Hugo opravdu lekl. Marně prosil, že tentokrát už bude opravdu hodný a začne se i pořádně učit. Pan ředitel se obměkčit nedal.

A tak Hugo strávil nějaký čas v pekle. Tam se musel učit nejenom všechno učivo jako ve škole, ale také různé jiné věci – jako příkládat pod kotlem nebo vařit a péct. A měl velmi přísné učitele – ti čerti, kteří učili v razovské škole, byli proti svým kolegům učinění andělů!

Hugo to tedy neměl lehké a navíc se mu stýskalo po rodičích, ale také po kamarádech a po normální škole. Musel se tedy hodně snažit, učit se a nakonec splnit závěrečné zkoušky.

Když se pak po pár týdnech vrátil, byl k nepoznání. A pan ředitel Černocký ho dával všem dětem za příklad. A hlavně – on, ani jeho kolegové už nikdy nemuseli použít rohy, aby někoho vystrašili. Prostě – mohli si je strčit za klobouk.

Pohádku napsala žákyně Pavla

ČERTI VE ŠKOLE (autor námětu: žák Tadeáš)

Bylo, nebylo. V jedné vesničce - říkejme jí Čertovice se kromě několika domů nacházela i rozbořená, zchátralá škola. Vesnička již byla dávno opuštěná lidmi neboť se pravilo, že zde mají velkou sílu nadpřirozené síly, které lidem škodí.

A měli pravdu, protože škola nebyla jen tak obyčejná. Byla osídlená čerty, kteří museli vykonat po 5 letech učení závěrečnou zkoušku z čertovského řemesla. Čertovské zkoušky ale nebyly vůbec snadné a mnoho čertů neustále opakovalo závěrečný ročník.

Například jedna zkouška se skládala z přeměňování se do lidských osob nebo zvířat do 5 sekund, další zapamatování třiset anglických slov. Ale nejtěžší zkouška byla vypouštění síry na jeden nádech na dálku 50 metrů.

A nyní vám povím příběh o čertovi, který byl ve škole 300 let a poslední zkoušku ne a ne zvládnout. Jmenoval se Tam. Byl ukázněný, snaživý, oblíbený mezi ostatními čerty. Velmi se snažil vypustit síru, ale ta vždy doletěla jen do vzdálenosti 40 metrů. Všichni mu chtěli pomoci, dokonce i pedagogický sbor. Ale nikdo nevěděl jak. Při jedné, opět nezdařené zkoušce, se toulal lesem a přemýšlel, že raději půjde do důchodu a bude se starat o opuštěné čertíky. Rozhodl se, že zkusí ještě poslední pokus. Jak tak chodil sem a tam, málem šlápl na malou berušku, která lezla po listech kytičky. Beruška byla šťastná, že jí nezašlápl a začala si s Tamem povídat.

Tam se jí svěřil se svým problémem, který ho trápí několik stovek let. Beruška pozorně poslouchala vyprávění a sdělila, že jeho neúspěch vypouštění síry na jeden nádech tkví v jeho plicích. Právě slabé plíce mu působí zdravotní problém. Vysvětlila mu, že žlutá květinka, po které právě lezla, je zázračnou bylinkou. Tato mu vyřeší dlouhodobý neúspěch ve škole. Bylinka se jmenuje podběl a bude-li si z ní vařit čaj a pít 3x denně, bude zdravý. Tam berušce poděkoval za radu a bylinku určitě vyzkouší. Doma po dobu jednoho měsíce pravidelně čaj popíjel. Po měsíci se dostavil k poslední, závěrečné zkoušce. Všichni mu drželi palce. Tam se uklonil a poté na jeden nádech vypustil síru. Jaké bylo překvapení všech, když síra doletěla do vzdálenosti 70 metrů. Ani Tam nechtěl věřit svým očím. Celá škola tleskala skvělému výkonu a Tam se stal absolutním vítězem ve vypouštění síry. Zkoušku zvládl na výbornou. Od té doby učil na škole a rád pomáhal všem čertům, kteří měli problém s dýcháním. Věděl, že i v malé bylince může být ukryta velká léčivá síla.

O čertovi v razovské škole

(Vítězná pohádka, vyhodnocena literární porotou v Ostravě).

To, co vám budu vyprávět, se stalo v naší vesnici s názvem Razová, která se nachází u Slezské Harty, poblíž bývalých sopek.

Před dávnými lety, kdy byl Velký Roudný ještě činný vulkán, přicházeli právě tudy na zem čerti z pekla. A jeden z nich, takový malý neposeda, byl vyslán i k nám, aby tu dělal neplechu. Stávalo se tedy, že sedlákovi upadlo zničehonic kolo u vozu, anebo třeba čert proměněný v lišku kradl z kurníku slepice. Měl zkrátka nařízeno dělat lidem nepříjemnosti. A vždycky, když se něco takového stalo, lidé si povzdechli – to nám byl čert dlužen! Ani netušili, jak blízko jsou pravdě.

Malý čertík si časem mezi lidmi vysloužil přezdívku Bert'as. Říkali mu tak, i když ho vlastně nikdy pořádně neviděli. Čerti ve své pravé podobě se totiž ukazují většinou jen jednou ročně, a to tehdy, když chodí strašit děti spolu s Mikulášem a andělem.

Bert'ase však časem stále méně bavilo ustavičně se proměňovat v krásného mladého myslivce a přemlouvat lidi, aby se mu upsali svou krví, a ani dělat nejrůznější čertoviny

po celém širém okolí ho už nelákalo. Rozhodl se tedy, že si najde nějaké teplé místo, kde se usadí. A vybral si naši školu.

Tam bylo teplo a úplně nová zábava. Jeho prací teď bylo zlobit děti, učitele i pana školníka. Od té doby se stávalo, že se nedařilo zatopit v kotli, protože Bert'as seděl na komíně, ucpal ho a škodolibě se smál, jak pan školník bezradně běhá kolem. Jindy se zase Bert'as proměnil ve školního inspektora a způsobil mezi učiteli i žáky nemalé pozdvižení.

Mnozí žáci špatně četli, protože jim čert pohyboval písmenky a jiní zase špatně psali a škrábali perem po papíře jako kocouři – to proto, že jim čert vedl ruku.

Až jednou se našel jeden žák, který příčinu všech těch neplech odhalil. Svolał poradu celé školy a prohlásil: „Pošleme čerta tam, kam patří. V naší škole se mu už dařit nebude. Chce to jen jedno – dávat pozor, plnit si své úkoly, pořádně se učit a slušně se chovat. V takové škole se mu už líbit nebude a nakonec sám odejde někam jinam, kde podmínky pro něj budou lepší.“

A tak se také stalo. Od těch dob ho razovské děti vídaly jen jednou za rok – v předvečer svátku svatého Mikuláše. To proto, aby jim připomněl, že čert nikdy nespí.

Autor: žák Sebastian

Když do školy přijede policie...

...nemusí se vždy jednat o průšvih.

Držet v ruce policejní zbraň? Sedět v jejich autě? Vyzkoušet si „náramky“? No, řekněte sami, komu se to poštěstí - a ještě navíc v době vyučování? ☺

V úterý 20. 3. nás navštívil pan praporčík Pelikán z bruntálského oddělení Policie ČR, a za asistence svého kolegy nám během prezentace na dataprojektoru vysvětloval, co se smí a co ne. Dozvěděli jsme se něco o trestní odpovědnosti, o různých druzích přestupků a trestných činů, a také o tom, jaké metody mají policisté na zjištění ovlivnění alkoholem nebo drogami u řidičů, případně jiných osob.

Nejen mnohé chlapce, ale také děvčata zajímalo, co dělat pro to, aby se v budoucnu i

oni mohli stát těmi, kterých poslání je pomáhat a chránit. Pan policista odpovídal trpělivě na všechny dotazy zvědavých dětí – a že jich bylo!

Nakonec se naši žáci uvolili propustit vzácnou návštěvu jen s tím, že ji doprovodí až k policejnímu vozidlu. A když dostali možnost podívat se, jak to vypadá uvnitř, nadšení nebralo mezí.

Děkujeme tímto Policii ČR a jmenovitě praporčíku Pelikánovi za tyto bezmála dvě hodiny, během

kterých se děti nejenom pobavily, ale hlavně poučily.

A jestliže T. G. Masaryk kdysi prohlásil, že dobrá škola šetří státu peníze za vězeňství, pak v případě školní besedy s policisty to nejspíš platí dvojnásob.

ROZHOVORY

Rozhovor s vedoucí učitelkou MŠ paní Stanislavou Talčíkovou a s učitelkou MŠ paní Zdeňkou Pavlíčkovou

Jaké máte ráda jídlo?

ST: Mám ráda všechna jídla.

ZP: Mám ráda sladká jídla.

Jaké roční období máte nejraději?

ST: Miluji podzim.

ZP: Mám ráda všechna roční období.

Co ráda děláte ve volném čase?

ST: Nejraději maluji obrázky.

ZP: Ráda pracuji na zahradě.

Co říkáte na nového pana ředitele?

Obě: Je hodný, laskavý a spravedlivý.

Rozhovor s učitelkou MŠ v Leskovci a asistentkou ZŠ Razová paní Mgr. Danou Janáčkovou

Jsou na vás děti ve školce hodné?

Samozřejmě. Máme jen samé hodné děti.

Jaké máte oblíbené jídlo?

Borůvkové knedlíky.

Chutnají vám obědy ze školní jídelny?

Moc. Vaří vynikající jídlo.

Jaké máte vztahy se spolupracovníky?

Moc hezké vztahy. A chci také pochválit spolupráci se základní školou.

Rozhovor s učitelkou MŠ paní Šárkou Páleníkovou

Jaké máte koníčky?

Práce, zpěv, četba a příroda.

Jaké máte ráda jídlo?

Mám ráda různé omáčky a pálivá jídla.

Jaké máte vztahy se spolupracovníky?

Určitě máme velice dobré kolegiální vztahy. Ostatně bez toho by to v naší práci ani nešlo.

Rozhovory s dětmi z MŠ (odpovídají dvě holčičky – N. a S.)

Jaké je vaše oblíbené jídlo?

N: Špagety.

S: Buchtičky s krémem.

Jaké máte rády roční období?

Obě: Máme rády léto.

Líbí se vám tady ve školce?

Obě. Ano, líbí se nám tu moc.

Máte rády nějaký sport?

Obě: Jezdíme na koni.

Jsou paní učitelky hodné?

Obě: Ano, jsou na nás hodné.

A rodiče jsou taky hodní?

Obě: Ano, jsou.

Jaké máte kamarádky?

N: Sárinku a Anežku.

S: Nikolku a Esterku.

Kterou paní učitelku máte rády?

Obě: Všechny. A taky paní učitelku Haničku Tuhovčákovou, která je na mateřské dovolené.

Baví vás kreslení?

N: Mě moc.

S: A mě tak napůl...

Rozhovory s paními učitelkami i dětmi vedli žáci – členové redakční rady.

Naši žáci na vybíjené v Krnově

Heroický výkon podalo 13 malých sportovců ze ZŠ Razová na turnaji ve vybíjené, který se uskutečnil ve středu 23. 5. 2018 na ZŠ Žižkova v Krnově. Razovští chlapci a děvčata odehráli celkem sedm náročných zápasů proti soupeřům, kteří je vesměs převyšovali věkem i fyzickými parametry. Naši borci Eliška T., Pavla O., Honza K., Honza M., Karel, Láďa, Martin, Matyáš, Pavel O., Roman, Sebík, Štěpán a Tadeáš se

však těžké konkurence velkých krnovských škol ani škol z Úvalna a Brantic nezalekli a svým zápalem i snahou zdatně vyrovnávali mnohé hendikepy. Kromě diplomu a odměn získali také cenné zkušenosti, jež hodlají využít v příštím ročníku tohoto turnaje, na který jsme již předem zváni. Moc se těšíme a za reprezentaci naší školy děkujeme.

Školní akademie 2018

V pátek 25. 5. 2018 se v kulturním domě v Razové uskutečnila tradiční školní akademie. Vystoupily na ní děti z mateřských škol v Leskovci i Razové a po nich pak žáci naší základní školy. Zaplněný sál byl svědkem skvělých výkonů v oblasti taneční, pěvecké i dramatické a přítomným rodičům i prarodičům v průběhu pozdního odpoledne nejednou vstoupily do očí slzy dojetí. Důstojný ráz celé akci dodalo kromě projevů pana starosty a pana ředitele školy také slavnostní vyřazení předškoláků, kteří již za pár měsíců přehodí přes svá záda novotou vonící školní brašny. Školní akademie, na níž nechybělo občerstvení a v závěru pro zájemce také diskotéka, se povedla zásluhou všech, kdo se na ní podíleli. A proto se dá konstatovat, že rodiče na své děti, stejně jako učitelé na své svěřence, mohou být právem hrdí.

Máme se rádi !

Dne 25. 5. 2018 se sešly třídy našich školek na školní AKADEMII, abychom ukázali školákům, rodičům i všem hostům svá vystoupení.

Máme vždy radost, když přijedou děti z Leskovce nad Moravicí k nám a stejně se moc těšíme na návštěvu k nim do MŠ.

Tentokrát jsme se všichni sešli v Kulturním domě v Razové. Svá čísla jsme pečlivě připravovali s tím, že chceme všechny potěšit a hlavně ukázat, co jsme se všichni za celý rok naučili.

Tréma byla, i slza sem tam ukápla, ale zvládli jsme to. Děti za odměnu dostaly od rodičů dobroty z bufetu a pochvalu od paní učitelky.

Vážení občané, milí žáci,

pomalou končí první rok mého působení na naší škole. Rok, který byl pro mě plný změn, poznávání nových lidí, dětí, žáků a přátel, nových zkušeností a práce. Během tohoto období se nám povedlo vybudovat novou učebnu, ve které se žáci učí výtvarné výchově a pracovním činnostem, dokončujeme přestavbu nové žákovské a učitelské knihovny včetně zázemí pro výuku čtenářských dílen a čtenářského kroužku.

Podařilo se nám také uskutečnit několik projektů jako například „Halloween“, „Den Země“ a „Plavání“, které byly hrazeny z prostředků MAS Hrubý Jeseník či z jiných zdrojů. Zúčastnili jsme se rovněž několika sportovních akcí a soutěží v Břidličné, Bruntále, nebo třeba v Krnově. Žáci své dovednosti zúročili nejen v různých výtvarných soutěžích, ale i v kláních zaměřených na jiné předměty. Věřím, že tímto žáci naší školy získají mnoho zkušeností, dovedností a snad i kamarádů. Snažíme se pokračovat v tradičních akcích pro veřejnost za podpory obce a SRPDŠ.

I když je práce ředitele školy velice náročná, a to zejména na administrativu, velmi mě baví. Zároveň mohu upřímně říct, že děti, žáci, občané a vůbec celá obec Razová mi přirostly k srdci. Těším se na další společné akce s Vámi.

Přeji Vám všem klidnou dovolenou a hezké prázdniny plné nových a pěkných zážitků.

*Mgr. Jiří Chmelík
ředitel školy*

